

DIE WELTMEDIZIN, DIN PERSPECTIVĂ ROMÂNEASCĂ

Die Weltmedizin, from a Romanian point of view

Dr. Grigore Bușoi

Recent, în turnul meu de reverberație s-au întâlnit trei elemente: o sărbătoare frontală a sufletului, Ziua Națională a României, și două festinuri colaterale mentale: Pascale Casanova, *Republica mondială a literelor* (2007) și Milan Kundera, *Cortina* (2008).

Înscrisul pe care-l prezint acum și aici nu ar fi apărut dacă nu aș fi fost martor la un 1 Decembrie 2008 trist, cețos la propriu și la figurat.

România construită mare și tare prin conștiința tutelară în unitatea de neam, limbă, cultură și istorie a înaintașilor, a arătat la 90 de ani chircită trupește, ponosită, fără suflu și elan, dar mai ales fără fior patriotic.

Am asistat și asistăm la o frământare penibilă a clasei politice caș-ca-valieră pentru o problemă fundamentală pentru ea, cea de maț gros.

Trebuie să spun că fundalul construcției pe care o prezint a fost asigurat de către un fluid în clocot reactiv, rezultat din topirea eseurilor mele strânse sub titlul *Din adânc spre cele înalte*, apărute la Editura Amaltea, în anul 2007.

Și a apărut întrebarea: cum putem noi, românii, să sărbătorim în viitor un 1 Decembrie autentic, viguros?

Ne trebuie o tresărire de orgoliu național; avem mare nevoie de o reverberație adâncă a sufletului. Altfel, pășim încet, dar sigur, spre neantizare. Părinții, învățătorii, scriitorii, formatorii de opinii să-și scuture obida, indiferența, inerția și să treacă hotărât la forjarea patriotismului luminat aducător de forță creativă și speranță într-un viitor robust, funcțional.

Să nu uităm că formula magică înscrisă în patrimoniul genético-cultural al nației române este *Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte*.

Pentru mine ca medic român și european, cel mai bun răspuns ar fi să trecem în revistă realizările medicale românești raportate la economia medicală

mondială a momentului și să ne străduim fiecare, după posibilități, să ne etalăm reușitele, dar mai ales să ne creștem contribuțiile.

Avem materie cenușie medicală, dar important este să analizăm unde ne situăm în Republica Internațională a Truditorilor Medicinii (RITM) și să obținem certificarea străinătății asupra strădaniilor noastre. Cunoaștem, din păcate, că noi nu știm să discernem valorile și nu le promovăm. Consacrarea e un proces dificil la care trebuie să lucreze cu pricepere medicii în cauză pentru a nu rămâne pe dinafară, aeriene sau captivi într-un balon gonflat artificial.

Ar fi bine ca referirile internaționale despre deosebirile românești să fie inițiate de confracți spre a fi cunoscute și fructificate. Este cunoscut că îți este greu ție, ca autor, să-ți prezinți produsele minții, chiar dacă ele sunt aducătoare de nou.

Dacă te uiți în bibliografia unor lucrări importante apărute la noi sau prezentate în străinătate, observi că referințele la literatura medicală românească nu sunt cunoscute, sunt ignorate sau chiar, fapt mai grav, sunt ocolite cu bună știință.

Aștept de ani buni ca realizările românești să fie prezentate la sfârșit de an, pe specialități, de către conducerile societăților respective. Până să ajungem la acest deziderat, colegiul de redacție al Revistei Medicale Române a inițiat o rubrică: *Contribuții eponimice românești la dezvoltarea științelor medicale*. Au răspuns acestei chemări reprezentanți de frunte ai specialităților de anatomie patologică, ORL și medicină de laborator. Invitația se adresează tuturor specialităților.

Notații finale:

1. Fiecare medic are o triplă apartenență: națională, regional-continentală și internațională.
2. Die Weltmedizin ființează prin oameni în halate albe, prin asociații profesionale, cărți, reviste și ziare proprii. Soarta unei cărți, spre exemplu, depinde de ceea ce Spinoza observă:

- „cum a fost primită ea la începuturi, în ce mâini a căzut, ce fel de oameni au fost cei care au hotărât includerea sa în canoane ...“.
3. Ca români, aflați sub steaua polară Eminescu, operând o schimbare a termenilor – literatura cu medicina – să ne aducem aminte de îndemnul lui Friedrich al II-lea al Prusiei: „Prin muncă să câștigăm comorile Medicinii, a cărei posesiune va încununa gloria noastră națională“.
 4. Republica Internațională a Truditorilor Medicinii (RITM) se clădește prin efort, competiție (rivalitate) și onestitate, pe când conceptul de globalizare a medicinei, aflat la modă, induce pasivitatea, intrarea într-o lume a ștergerii identității, adică proclamă inerția într-o băltire mondială a pacifismului nivelator.
 5. O problemă importantă a României de azi o constituie migrația medicilor și rămânerea multora dintre ei pentru totdeauna în străinătate, ceea ce reprezintă o mare pierdere pentru noi. Cauzele migrației medicilor sunt cunoscute și ele au fost scoase în evidență de Prof. Dr. Vasile Astărăstoaic, președintele Colegiului Medicilor din România (*Medica*, anul 3, nr. 16). Statul român face ceva pentru a păstra legătura cu ei? Pentru medicii supradotați ar trebui să fim interesați ca acestora să li se faciliteze intrarea în echipe de cercetare de mare autoritate științifică. Este știut, după cum spunea George Emil Palade, că viitorul aparține științei multinaționale.
 6. Apreciem că înstrăinarea de țara ta, de aparținători, este o practică grea, care poate deveni o rană ascunsă pe care o recunoști tardiv, în apusul existenței, când îți ieși rămas bun de la viață în graiul primordial, al mamei. Am aflat de la cei plecați pe drumul fără întoarcere că îți trebuie multă răbdare, multă cerbicie, pentru a-ți duce crucea printre străini.
 7. În lumea medicală românească bate un vânt puternic de la Apus, de unde ne sosește medicina tehnicizată, sectorială. Însă la noi adie și un vânt de la Răsărit, care ne aduce medicina energetică și holistică orientală. O sinteză interesantă, cu restituiri de credință ortodoxă, este fabricată în Rusia, pe care o primim prin filieră basarabeană.
 8. În patrimoniul național medical, observat și notat cu acuratețe de G. Brătescu, trebuie să avem texte medicale de referință, capital spiritual medical recunoscut, dar mai ales clasici venerați. Să reținem spusele lui Paul Valéry: „Pentru ca materialul culturii să devină un capital, se cade să existe oameni care să aibă nevoie de el (...) și care să poată, pe de altă parte, să dobândească acea disciplină intelectuală (...) pentru a utiliza ansamblul de documente și instrumente care s-au acumulat în decursul secolelor“.
 9. Intrarea medicilor români în *Weltmedizin* depinde de toți cei care simt ce reprezintă pentru ei România și, desigur, dacă au ceva de spus. *Revista Medicală Română (RMR)*, ca periodic multi- și interdisciplinar, cu o deschidere culturală și filosofică recunoscută, are disponibilitatea să reprezinte interesele medicilor români pe plan internațional. *RMR* sau o altă revistă sub o tutelă superioară (*AMR* și *Academia Medicală Română*) ar putea să devină casa și gazda succeselor românești, inclusiv purtătorul de cuvânt autorizat al unității medicilor români de pretutindeni.
 10. Dorim ca, în viitor, Ziua Națională a României să devină o sărbătoare de inimă, minte și lucrare românească, care să se înscrie pe linia eforturilor înaintașilor.